

Pası Çiçek Tozuyla Silmek Adına

— redfer · 15 Kasım 2024

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 41.bölümü

bir umman ki sevgiler uğuldar derinliklerinde
sevgiler coşar
bir bahçe ki, şevk ile yürünür tarhlarında
şavklar saçılır yediverenlerinden
hasbi bir tebessüm ki
kalbi bir yakınlık ki
bir teşekkürün adı çünkü
bir derin şükür makamı

adını anmadıklarımız söndürüyor şimdi içimizdeki ışığı
nefsimize olacaklar ruhumuza kader yazdırtıyor
çığlık çığığa kuleler tırmanıyoruz
bir yıldırım yalımında şavka gelmiş
anlık bir silüetle vurulup
düşüyoruz çöl kızı leylanın kara sevdasına

geceye iniyor nurlar
ekimlerimiz ,kasıma dönüyor
yeni bir hayatı formatlamak düşünüyor bahtımıza
maverasında bir hayat şimdi sürüklediğimiz

içimizdeki haşarılıkları terbiye eden
aşka doğru bir yöneliş
dışımızdaki kötülöklere karşı bir dayanışma başlıyor
oysa kuraldı
bir Allah,
bir dahi çoban yıldızı da olsa şahidimiz
sapmamaktı sevda yolundan

kalın duvarlı dayatmaları
keskin köşeleri aşabilmek adına
güzelleştirmek içindi içimizi
pası çiçek tozuyla silmek adına
ta ki kalbimizin en şah vuruşuyla
darmadağın olsun diye saflar
devrilsin diye kaleler ardındaki şahlarımız

zamanın kadim koridorlarında
ayak izlerine rastladığımız
o nazik beyefendilere
nazenin hanımefendilere ne oldu şimdi
hani aşıklar sevdiklerine iltifatta bulunur ya
onları nazikçe nezakete davet ederlerdi ya
neredeler...

hani zarifler, çelebiler
muhabbet fikrini ne zaman kaybetti dünya
ve isim haneleri karşılıksız şimdi
sevgi cümleleriyle başlanan dönemlere
ne oldu sahi

bir gülümseyişe
bir bakışa
bir merhabaya
tam vaktinde bir gönöl almaya

ta yürekten bir teşekkür
ne oldu sahi

*

hz. hatice-i kübra validemizin
ebedi aleme irtihali ile
resul-i kibriya efendimizin aile hayatında
bir boşluk oluştu

bir gün,
osman bin maz'un hazretlerinin hanımı havle hatun,
habib-i kibriya efendimizin huzuruna geldi
ya resulallah
yanına girince birden hatice'nin yokluğunu hissettim
resul-i ekrem
o çoluk çocuklarımın anası,
evimin de görüp gözeticisi idi

havle hatun
ya resulallah..evlenmek ister misin
kiminle.
ebu bekir'in kızı aişe
veya sevde bint-i zem'a ile
git, benim için ikisi hakkında da konuş
havle hatun doğruca
hz. abu bekir'in evine vardı

hz. aişe'nin annesi ümmü ruman vardı evde
ey ümmü ruman...
Allah'ın, hayır ve bereketten size
neyi eriştiğini biliyor musunuz
ümmü ruman,
nedir...
havle hatun
resulullah, aişe'yi istemek için beni gönderdi...

hz. abu bekir o anda evde bulunmadığından
ümmü ruman...havle hatun'a
ebu bekir'in gelmesini bekle

hz. ebu bekir eve gelince
havle hatun aynı şeyi ona da anlattı
ya ebu bekir,
Allah'ın, hayır ve bereketten size
neyi eriştiğini biliyor musunuz
hz. ebu bekir,
nedir o...
havle hatun
resulullah, aişe'yi istemek için beni gönderdi

hz. ebu bekir bir müddet düşündü.
havle, derhal dönüp, durumu efendimize anlatınca
resul-i kibriya
hz. ebu bekir'in endişelerini giderdi
kızıyla elenmek istediğini bildirdi

hz. ebu bekir'in tereddüdü ortadan kalktı
kerimesi hz. aişe'yi resul-i kibriya efendimize
şevval ayında nişanlayıp nikahladı
ancak düğün, sonraya bırakıldı

tüm zamanların en unutulmaz yarışı ama izleyicisi yok
iki yarışmacıdan genç olanı bir çizgi çekiyor yere
bir başlangıç çizgisi
oradan koşmaya başlayacaklar
gömleğini beline bağlıyor iyice

tuhaf bir yarış, yenilse üzülmecek
sevgiyle bakıyor rakibine
o' teklif etti yarışmayı
düşünebiliyor musunuz,
bir kelimesiyle binlerce insanı peşinden sürükleyen,
bir işaretiyle ayı ikiye bölen o'
hem de bedir yolunda
diğer ucunda tüm zamanların
en önemli savaşının kendilerini beklediği o yolda
gülümseyerek sordu

aişe seninle yarış yapalım mı

yapalım, ey Allah'ın resulü

yarışın başlaması için göz göze gelmeleri yetiyor
hz. peygamber ve sevgili eşi koşmaya başlıyor
o anda orada olmasalar da, milyonlarca izleyici
hz. aişe'nin kelimeleriyle
şahit oluyor bu sevimli yarışa

insanlar,
peygamber'in bedir savaşına giderken açtığı
bu sevgi sayfasını hayranlıkla seyrediyorlar
yarışı o' kazanıyor
o', yani peygamber
yarışı kaybedeninse üzüntüsü değil
sevinci okunuyor yüzünden

kaderi onu büyük bir sorumluluğa hazırlıyor
son peygamber'in hafızası olmaya
taze bir kil tablet gibi
o'ndan gelecek esintileri bile kaydedecek
çok genç bir hafzaya ihtiyaç vardı çünkü
o'na ait her ayrıntıyı
gelecek zamanlara taşıyacak
bir silinmez hafzaya ihtiyaç vardı

gece, gündüz yanında olması gerekiyor
bu yüzden evde, yolculukta, savaşta ve barışta
eşi olması gerekiyordu
dokuz yıl süren evliliği boyunca öğrendiği her şeyi
o'nun vefatından sonra
kırk yedi yıl anlatılması lazımdı

dokuz yıl hem odasından,
hem odasında dinliyor son peygamber'i
odasının duvarı mescid-i nebevi'ye bitişik hz. aişe'nin
o'nun ashabına söylediği her sözü duyuyor
odasına geldiğinde soruyor anlamadıklarını

bir gün Allah'ın sevgilisi ashabına

her kim Allah'la buluşmayı severse
Allah da onunla buluşmayı sever
ve her kim Allah ile buluşmayı sevmezse
Allah da onunla buluşmayı sevmez." demişti

hz.aişe'nin, içimizde ölümü isteyen yoktur yakınmasını
bir anahtara dönüştürerek açmıştı manayı
bir mümin,
Allah'ın rahmeti, rızası ve cenneti dile getirildiğinde
Allah'la buluşmaya bir özlem hisseder
yüce Allah tarafından aynı özlemle karşılanır

fakat bir kafır
Allah'ın azabını, gazabını duyduğu zaman
Allah'a kavuşacağı günden hoşlanmaz
Cenab-ı Hak tarafından da
aynı hoşnutsuzlukla karşılanır

yine bir başka gün
'insanlar kıyamet günü çırılçıplak kalacaklar' sözüne
hayret ederek
nasıl olur
bunlar birbirlerini görmeyecekler mi... diye
hz. peygamber'e sormuştu
öyle dehşetli bir gündür ki kıyamet
kimsenin kimseden haberi olmaz.. cevabını almıştı

hep yanındaydı sevdiğinin
bedir'de zaferin,
uhud'da hüznün nasıl yansıdığını
görmüştü peygamberin çehresinde
sırtında su taşırken
yaralılara bakarken hüznün ve kederin
en ince duygusunu eşinin yüzüne
nasıl yansıdığını görmüştü
müminlerin annesi

mescid-i nebevi'de mızraklarıyla
savaş oyunları sergileyen habeshlileri

o'nun omzuna dayanarak seyrederken
sevgilinin sevgilisiydi.

hz. ali,
resulullah'ın sevgilisi diyordu ona
Allah'ın sevgilisinin sevgilisi diye anıyordu onu
hz. peygambere, dünyada en çok
kimi sevdiği sorulduğunda
aişe... diye cevaplıyordu
eşlerinden sadece onun yanındayken
vahiy geldiğini söyleyerek makamına işaret ediyordu

hz. aişe yalnız bilgisi, zekası, kavrayışı, hitabetiyle değil
ibadetleriyle de hak ediyordu bu sevgiyi
gündüzlerini oruçlu geçiriyor
gecenin en koyu anlarını
namazla aydınlatıyordu

tevazusu, kanaatkarlığı ve cömertliğiyle
ebu bekir'in kızıydı
yoksulları himayesi ve vakarıyla
hz. peygamber'in eşiydi hz. aişe

tek bir kusuru vardı, kıskançlık
çok seviyordu hz. peygamber'i
ve çok kıskanıyordu
ancak bu yangını
kontrol altına alabilecek bir erdeme
ve dirayete de sahipti hz.aişe

hz. peygamberin diğer eşlerinin faziletlerine dair
hadisleri rivayet etmekte tereddüt etmiyor
hz.ali, hz. fatıma ve diğer sahabilerin faziletlerini de
ilan eden onlarca nebevi belge bırakıyordu
gelecek zamanlara

ve güvenilir muhammed (sav)'in sonsuz güveni,
onu sırdaş yapmıştı nebi'yle
tarihin dönüm noktalarından mekke'nin fethi

bir sır olarak sadece ona açılmış
hazırlıkların fetih için olduğu
yalnız ona fısıldanmıştı

hz. peygambere olan düşmanlıklarını gizleyen münafıklar
işte bu sonsuz güvene nişan almışlardı
son peygamber'i sarsmak ve gözden düşürmek için
bir savaş dönüşünde kaybedilen inci gerdanlık
iftira çamuruna batırılarak
sahibine iade edilmişti

bütün zamanların en tehlikeli münafığı
abdullah b. übey b. selul,
müminlerin annesi'nin üzerine
sözlerin en yalanını
zannın en kara şalını atmıştı
hz. peygamber ve hz. ebu bekir'in
içlerinde en küçük bir şüphe olmasa da
bu çirkin dedikodulardan müteessir olmuşlardı

bir tesadüf eseri iftiradan haberdar olan aişe annemiz
üzüntüsünden yataklara düşmüştü
sonunda hz. peygamberin humeyra'sı,
aiş'i, aişecik'i ,hümeyrası baba evine gitmek için
efendisinden izin istemişti
yedi kat semadan beraatı gelene kadar
gözyaşı dökmüştü orada

nur suresi'nin on ayeti
sadece hz. aişe'ye değil
gelecek zamanların iftira mağdurlarına da
bir şifa olarak inmişti

Yüce Allah,
'Erkek ve kadın müminlerin,
bu iftirayı işittiklerinde kendi vicdanları ile
hüsnü zanda bulunup da,
bu apaçık bir iftiradır.'demeleri gerekmez miydi
bu iddiayı ortaya atanlarında

bu konuda dört şahit getirmeleri gerekmez miydi
madem ki şahitler getirip ispat edemediler,
öyle ise onlar
Allah katında yalancıların ta kendileridir '...buyurarak
insan onuruyla oynayanları azabıyla tehdit etmişti

böylesi bir suçlamaya dayanak olacak bilgiyi
zanların ve şüphelerin kıyıcı zehrinden kurtaran bu ayetler,
dört muhkem şahit olmaksızın
insanların iffetleri hakkında ileri geri konuşmayı yasaklamış,
bu meselenin önemini, tehlikesini,
'bunun önemsiz olduğunu sanıyorsunuz.
halbuki bu, Allah katında çok büyük suçtur '
İlahi buyruğuyla vurgulamıştı.

sevinç geri almıştı hüznün zapt ettiği kaleleri
hz. aişe evine,
efendimizin tebessümü yüzüne geri dönmüştü
annemiz ardı arkası kesilmeyen sorularıyla
yeniden gülümsetmeye başlatmıştı hayat arkadaşını

ta ki o soruyu sorana kadar
hiç uyumadan ibadetle geçirdiği bir gecenin sabahında,
ya resululah
geçmiş ve gelecek bütün günahların bağışlandığı hal-de
mübarek vücuduna neden bu kadar eziyet ediyor-sun?"
deyivermişti
kainatın efendisinin gözlerini yaşla dolduran bu soru
yüzyılları sarsacak bir başka soruyla cevap bulmuştu
şükreden bir kul olmayayım mı...

ve şükürle geçen bir ömür sonunda mübarek başını
hz. aişe'nin kucağına koymuştu
Allah'ın sevgilisi.
yarışta yine öne geçmiş,
sevgilisinin merhamet ve yaş dolu gözlerinin serinliğinde
çıkılmıştı o büyük yolculuğuna

redfer